

Ε'ρ. Εἶπατέ μοι, παρακαλῶ, ποία εἶναι ἡ μορφή ἢ τὸ σχῆμα τῆ Παντός;

Α'π. Τὸ Πᾶν δὲν ἔχει τελείως μορφήν, ἢ σχῆμα διωρισμένον, ἐπειδὴ πανταχῶ εἶναι ἄπειρον, καὶ ἀπεριόριστον.

Ε'ρ. Τί ἐννοεῖτε διὰ τῆ Διασήμετος τῆ Κόσμου;

Α'π. Ἐννοῶ τὸ ἄπειρον Διάστημα ἐν ᾧ ὅλα τὰ Σώ-

ἀδιακόπως τὴν περιόδον τε περὶ τὴν Γῆν ἀπὸ ἀνατολῆς εἰς δύσιν εἰς 24 ὥρας, ἀλλ' αὐτὸ τὸ ἀκαλλάπιστον Σύστημα, ἦτον μὲν πολὺ πρόσφορον εἰς τὰς αἰδησεις, διὰ νὰ καταπέσει τὴς ἄλλης· ἀλλ' οἱ μαθηματικοὶ εἶδον πάραυτα, ὅτι ἦτον ἓνα πλήθος ἀτόπων σφαλμάτων, διὰ τῆτο τὸ ἀπέβαλον, καὶ ἐζήτησαν ἄλλας λογικώτερας μεθόδους διὰ νὰ τὴς ὀδηγήσωσιν εἰς τὰς ἐξαισίους ἐφευρέσεις αὐτῶν.

Τὸ Σύστημα τῆ Τύχωνος διεδέξατο τὸ τῆ Πτολεμαίκα, ἀλλὰ δὲν τὸ ἐδέχθησαν τόσον κοινῶς αὐτὸ ὑποδέττει τὴν Γῆν κέντρον τῆ Κόσμου, ἢ τῆ σφαιρώματος τῶν Ἀπλανῶν Ἀσέρων, ὁμοίως καὶ τῶν δύο ἄσρων τῆ Ἡλίου, καὶ τῆς Σελήνης (α. 65.) ἀλλ' ἐνταύτῳ ὑποδέττει, ὅτι ὁ Ἡλιος εἶναι τὸ Κέντρον τῆς κινήσεως τῶν Πλανητῶν δηλ. τῆ Ἐρμῆ, τῆς Ἀφροδίτης, Ἄρεως, Διός, καὶ τῆ Κρόνου, οἱ ὅποιοι ὅλοι ποῖσι μὲ τὸν Ἡλιον τὰς περιόδους αὐτῶν εἰς τὸ διάστημα ἑνὸς χρόνου, καὶ μὲ αὐτὸν τὸν τρόπον ἀποδίδει τὸν λόγον τῆς χρονικῆς κινήσεως, ἀλλὰ διὰ νὰ ἐξηγήσῃ τὴν καθημερῆσιον κίνησιν τῶν ἐρανοῦν Σωμάτων, ἀπὸ Ἀνατολῶν εἰς Δυσμὰς ὑποδέττει ὅτι γυρίζει ἡ Γῆ περὶ τὸν Ἄξονα αὐτῆς κάθε 24 ὥρας ἀπὸ δυσμῶν ἐπ' Ἀνατολᾶς.